

Zarzuty i główne argumenty:

Wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BIN LADIN”, przedstawiony czcionką arabską, dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 41 – zgłoszenie nr 2 224 160

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżąca podnosi, że rejestracja przedmiotowego znaku towarowego nie byłaby sprzeczna ani z porządkiem publicznym, ani z dobrymi obyczajami.

testu oraz potwierdzono w ten sposób powołanie innej osoby;

— w każdym razie, przyznanie kwoty 30.000 euro tytułem zadośćuczynienia za straty moralne i materialne poniesione przez skarżącą, która to suma została oszacowana tymczasowo zgodnie z zasadą słuszności;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, w tamtym czasie będąca członkiem personelu tymczasowego Komisji zatrudnionym w Biurze Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB), ubiegała się o stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB. Swą skargą pragnie ona uzyskać uchylene decyzji, w których odrzucono jej kandydaturę i powołano na to stanowisko inną osobę, a także zadośćuczynienie za swoje rzekome straty moralne i materialne.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2004 r. przez Wineke Neirinck przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-494/04)

(2005/C 57/58)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Wineke Neirinck, zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Georges'a Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein, adwokatów.

Wineke Neirinck wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— uchylenie decyzji, o której skarżąca dowiedziała się podczas zebrania Wydziału OIB.1 (Biuro Infrastruktury i Logistyki w Brukseli – Realizacja polityki dotyczącej nieruchomości) dnia 4 marca 2004 r., a w myśl której na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB, o które ubiegała się skarżąca, wybrano innego kandydata;

— uchylenie potwierdzającej decyzji z dnia 9 marca 2004 r., w której poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej kandydatury;

— uchylenie późniejszej decyzji z dnia 27 kwietnia 2004 r., w której poinformowano skarżącą, że nie zaliczyła ustnego

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się na naruszenie interesu służby, ogólnych zasad bezstronności, obiektywizmu, niedyskryminacji, przejrzystości i obowiązku uzasadnienia, a także naruszenie zasad proceduralnych. Skarżąca podnosi, że o wyborze osoby, która została powołana na to stanowisko, zadecydowano z pominięciem procedur prawnych i bez uprzedniego porównania kwalifikacji tej osoby ze skarżącą. W tym samym zakresie skarżąca podnosi rażący błąd w ocenie, a także naruszenie ogólnej zasady równego traktowania, odnosząc się do tego, że wszyscy członkowie personelu pomocniczego i tymczasowego OIB, których umowy kończyły się dnia 1 maja 2004 r., za wyjątkiem skarżącej pozostali w OIB po upływie tego terminu.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2004 r. przez Belfass przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-495/04)

(2005/C 57/59)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 23 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Belfass reprezentowanej przez Lucasa Vogela, avocat, z adresem do doręczeń w Brukseli przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, mocą której zostały odrzucone dwie oferty złożone przez skarżącą w ramach postępowania przetargowego UCA 033/04 mającego na celu udzielenie zamówienia na świadczenie usług sprzątania i utrzymania dwóch budynków biurowych znajdujących się w Brukseli;
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania w wysokości 1.481.317,65 euro wraz z odsetkami w wysokości 7 % rocznie od chwili wniesienia niniejszej skargi, z wyraźnym zastrzeżeniem dalszego zwiększenia, zmniejszenia bądź uściślenia roszczeń;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca, będąca spółką zajmującą się sprzątniem powierzchni biurowych w sposób zawodowy, która od 1 stycznia 1998 r. zapewnia sprzątnie niektórych biur Sekretariatu Generalnego Rady, sprzeciwia się odrzuceniu przez pozwaną jej dwóch ofert złożonych przez nią w ramach przetargu zorganizowanego w celu zawarcia umów o sprzątnie i inne usługi do wykonania na terenie budynków „Woluwe Heights” (część 1) i „Frère Orban” (część 2).

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi:

- Istnienie w przedmiotowym stanie faktycznym oczywistego błędu w ocenie przy odrzuceniu oferty dotyczącej części 1, gdzie skarżąca twierdzi, że średnia stawka godzinowa wynikająca z owej oferty była niższa niż minimalna pensja przewidziana przez belgijski układ zbiorowy dla sektora sprzątnia w kategorii 1A w dacie 1 lipca 2004 r., podczas gdy dokładna analiza wartości liczbowych zawartych w ofercie skarżącej wskazywała na to, że wynikająca z niej średnia stawka godzinowa była wyższa niż stawka minimalna ustalona przez belgijski układ zbiorowy dla sektora sprzątnia;
- Naruszenie zasad dobrej administracji i niedyskryminacji, jak również istnienie oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim oferta dotycząca części 2 została odrzucona bez jakiegokolwiek badania, lecz wyłącznie z powodu tego, iż ogólna liczba godzin pracy w niej przewidzianych była o około 12,5 % niższa od średniej godzin, jaka wynikała z innych ofert złożonych w odniesieniu do tego zamówienia, podczas gdy przyjmując owo kryterium zaskarżona decyzja faworyzuje oferty najbardziej kosztowne, przewidujące fakturowanie wysokiej liczby godzin bez obiektywnej użyteczności.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2004 r. przez Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-498/04)

(2005/C 57/60)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 23 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, z siedzibą w Jiande (Chińska Republika Ludowa), reprezentowanej przez adwokata D. Horovitz, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy on skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/2004 z dnia 24 września 2004 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (¹), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej. Skarżąca podnosi, że instytucje Wspólnotowe nie zastosowały wobec niej we właściwy sposób kryteriów przyznania traktowania na warunkach gospodarki rynkowej.

Na poparcie swego wniosku skarżąca wskazuje na rażący błąd w ocenie przy stosowaniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia nr 384/96 (²), z późn. zm.

Skarżąca podnosi, że Rada nie stwierdziła w zaskarżonym rozporządzeniu, że decyzje gospodarcze skarżącej były przedmiotem poważnej ingerencji państwa. Zdaniem skarżącej Rada nie zastosowała również właściwego progu w celu oceny, czy spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 2 ust. 7 lit. c). Skarżąca zaprzecza, że rzekome uprawnienie państwa do interwencji w gospodarcze decyzje spółki – przy braku jakiegokolwiek urzeczywistnienia bądź wykonania tego rzekomego uprawnienia – było czynnikiem, w oparciu o który można było wywieść, że pierwsza przesłanka art. 2 ust. 7 lit. c) nie została spełniona. Skarżąca twierdzi w dalszej kolejności, że przedstawione dowody w oczywisty sposób wskazywały, że decyzje skarżącej dotyczące cen, kosztów i nakładów podejmowane były w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt, oraz że nie doszło do żadnej ingerencji państwa w tym zakresie.